

Vlaams
Parlement

vergadering **C292**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Energie

van 25 mei 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de vzw Promaz – 3216 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ingebrekestelling van de stookoliesector met betrekking tot het Promazfonds – 3249 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Leo Pieters aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ingebrekestelling van de stookoliesector wegens het uitblijven van het stookoliefonds – 3284 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de manier waarop de Vlaamse Regering de stookoliesector wil dwingen tot de oprichting van het stookoliefonds – 3293 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Maaïke De Rudder aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over geluidsoverlast bij de padelsport – 3238 (2020-2021)	14
VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de relatie tussen het Agentschap voor Natuur en Bos en de jachtsector – 3248 (2020-2021)	18

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de vzw Promaz
– 3216 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ingebrekestelling van de stookoliesector met betrekking tot het Promazfonds
– 3249 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Leo Pieters aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de ingebrekestelling van de stookoliesector wegens het uitblijven van het stookoliefonds
– 3284 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Johan Danen aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de manier waarop de Vlaamse Regering de stookoliesector wil dwingen tot de oprichting van het stookoliefonds
– 3293 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Bruno Tobbacq

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik heb deze vraag begin mei ingediend naar aanleiding van een antwoord op een schriftelijke vraag van de minister. Ondertussen hebben we al bijkomend nieuws gekregen over de vzw Promaz, het fonds dat al zoveel jaren is aangekondigd en dat in de steigers moet staan om de particulieren bij te staan om bodemverontreiniging te bestrijden door lekkende tanks. Naar schatting kunnen we er tienduizend verwachten.

U gaf in uw antwoord op mijn schriftelijke vraag al aan dat er een erkenningsdossier moet worden ingediend en dat er ook een akkoord moet worden gesloten. Die informatie kennen we uiteraard. Er zijn ook al wat aanmeldingen bij het fonds: een deel vanuit Vlaanderen en een deel vanuit de andere taalgebieden in dit land. Er was tot voor kort geen beweging in dit dossier. Daarom zou u een aantal deurwaarders met een ingebrekestelling sturen naar de vzw. U had daar de deadline van 31 mei aan gekoppeld. U zou in een plan voorzien om op een alternatieve manier geld te vorderen van diezelfde sector.

Ondertussen weten we dat er wat beweging in het dossier is. Ook minister Tinne Van der Straeten heeft over het dossier en het op handen zijnde akkoord gecommuniceerd. Er zijn dus veel redenen om een aantal vragen te beantwoorden.

Wat zijn de verwachtingen van het fonds? Hoeveel dossiers verwacht u?

Hoe schat u in dat de saneringen kunnen helpen om het leefmilieu in stand te houden?

Wat zijn de juridische gronden op basis waarvan u de deurwaarders hebt ingeschakeld? Wat zijn de antwoorden van de sector op het inschakelen van deurwaarders?

U sprak over een plan B om het geld voor sanering vanuit de sector te verzamelen. Waaruit bestond dat plan B?

Minister, we zijn vooral benieuwd naar de huidige stand van zaken over het samenwerkingsakkoord dat minister Van der Straeten heeft aangekondigd en over de gesprekken tussen u en de sector, die hopelijk goed lopen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, we hebben vorige week een hoorzitting over die thematiek gehad. Die was heel verhelderend. Mijn vraag was zoals altijd goed op tijd ingediend en uiteraard voor de hoorzitting van vorige week. De vragen die ik had ingediend, zijn ondertussen op veel vlakken gedateerd. Na zo'n hoorzitting zijn er natuurlijk ook wel wat nieuwe vragen.

Initieel had ik u de vraag gesteld hoe de verschillende sectorfederaties en betrokken zaakvoerders hebben gereageerd op de komst van de deurwaarders en de ingebrekestelling door uzelf? Uiteraard hebben we dat ondertussen zelf kunnen vernemen.

Ik had u ook de vraag gesteld of u ook de andere gewesten en de federale overheid hebt gevraagd om die in gebreke te stellen en wat hun reactie was. Ik had ook gevraagd, minister, in welke mate u meent dat het Promazfonds effectief tegen 31 mei zijn werking in orde zal brengen. Vorige week werd de datum van 31 mei betwist. Men wist niet of men die datum al dan niet zou halen, maar men zou het zo snel mogelijk in orde brengen. Hoe reageert u daarop?

Minister, u gaf eerder al aan dat de sector stelt dat men een dergelijk fonds niet zal kunnen financieren wanneer stookolieketels versneld uitgefaseerd worden, zoals het regeerakkoord stelt. In welke mate kunt u die stelling bevestigen of ontkrachten vanuit de informatie en cijfers waarover u beschikt?

Op welke manier kunnen de betrokken gezinnen die nu de saneringskosten deels of geheel voor hun rekening nemen, toch nog vergoed worden? Dat is zeker de bedoeling en ik heb begrepen dat dat retroactief mogelijk is. Hoe zal dat in de praktijk gebeuren?

Aansluitend wil ik vrijblijvend informeren in welke mate u betrokken was bij het akkoord waarover er is gecommuniceerd. Wanneer zal het akkoord definitief door alle gewesten en de federale overheid worden goedgekeurd in de interregionale bodemcommissie? Wanneer verwacht u dat het Promazfonds effectief van kracht zal zijn? Hoe zult u de sector blijven aanmanen als die de datum van 31 mei niet zou halen?

Verder kijk ik vooral uit naar de financiering want ook daar waren er grote vraagtekens vanuit de sector. Ik kijk met veel genoegen uit naar uw reactie.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): Ik zal mijn vraag ook inkorten, want we hebben in de hoorzitting al een aantal antwoorden gekregen. Het waren echter geen concrete antwoorden, maar eerder voorstellen.

De oprichting van het stookoliefonds is nog altijd twijfelachtig. Er is daarover nog altijd geen zekerheid. Eind maart verklaarde de minister dat ze gechanteerd werd door de stookoliesector. Op 3 mei kondigde ze aan dat er deurwaarders langs zouden gaan bij Informazout, de Belgische Petroleum Federatie en de Belgische Federatie der Brandstoffenhandelaars (BRAFCO). Ze stelt alle partijen in gebreke en geeft hun tot 31 mei de tijd om het fonds op te richten. De minister verklaarde dat de sector 110 miljoen euro aan reserves heeft om het fonds te vullen en dat, als de sector niet wil meewerken, het gaat om pure onwil. Ze voegde er ten slotte nog

aan toe dat, als de sector niet op de eis tot onmiddellijke oprichting van het stookoliefonds overgaat, ze ook nog over een plan B beschikt. Ik heb de volgende vragen.

Heeft de stookoliesector al gereageerd op de ingebrekestelling? Heeft hij na de hoorzitting nog gereageerd?

Wanneer hebt u voor het laatst een overleg gehad met de stookoliesector? Is daar iets uit voortgekomen? Zijn de uitspraken of beloftes die de sector tijdens de hoorzitting heeft gedaan, als een zekerheid bij u terechtgekomen?

Staat er nog een overleg gepland deze maand om alsnog tot een oplossing in der minne te komen? Zo ja, wanneer? Zo niet, hebt u dat voorgesteld? Zal de sector de beloftes nakomen die hij in de hoorzitting heeft gedaan?

Wat is het plan B, minister, mocht er toch nog iets niet doorgaan?

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): De problematiek is voldoende geduid. Ik zal die niet volledig herhalen. Het staat vast dat er heel wat gedupeerden zijn die wachten op een oplossing en dat er in de toekomst nog veel gedupeerden zullen volgen. Ook die zijn heel erg gebaat bij een oplossing. De hoorzitting van vorige week heeft een aantal antwoorden gegeven op vragen, maar zeker niet op alle vragen. Ik had graag de mening van de minister gehoord over een aantal bijkomende vragen.

Eerst en vooral zou ik willen weten, minister, wat u zult doen als er voor 31 mei geen echte stappen zijn gezet. Zoals u weet, heeft de sector gecommuniceerd dat er een akkoord is op 7 mei. Toevallig een of twee dagen na onze vragen hebben ze op hun website gepubliceerd dat er een akkoord is. Maar op de hoorzitting vorige week bleek dat het akkoord nog niet erg geformaliseerd was. Wat zult u doen om dat te formaliseren?

Er zijn nu al heel wat gedupeerden. De mensen die een probleem hebben, zijn nog altijd heel erg ongerust. Sommigen zeggen dat het er de laatste jaren nog nooit zo goed heeft uitgezien als vandaag. Dat klopt. Ik wil zeker beamen dat ik het idee heb dat de sector met een fonds zal komen. Maar als het gaat over de prioritering van de projecten, maak ik me toch een beetje zorgen. Het kan toch niet dat er voor wie vandaag een probleem heeft, maar binnen vijf tot zeven jaar een oplossing of een financiële regeling komt. Wat zult u doen om ervoor te zorgen dat die prioritering goed zit, dat er tegemoet wordt gekomen aan gedupeerden die een dringende sanering moeten doen of gedaan hebben? Denkt u aan een soort voorlopige regelingen tot er een echte financiering van de gedupeerden door het fonds komt? Ik bedoel daarmee het volgende: iemand die een probleem heeft, zoals de heer uit Diest die begin mei in de radio-uitzending was en die blijkbaar 100.000 euro besteed heeft aan het saneren van de stookolieverontreiniging, zal er niet veel baat bij hebben als er gezegd wordt dat we binnen vijf of zes jaar wel zullen zien wat ermee gebeurt. Wat zult u doen tussen het huidige moment en het moment dat de sector echt in actie komt?

Ik heb gezien dat gedupeerden zich nu al kunnen registreren op de website van Promaz. Dat weet u ook, want ik heb daarover al vragen gesteld. Is er een gegevensuitwisseling tussen Promaz en de Vlaamse administratie? Dat kan belangrijk zijn om de gedupeerden bij te staan als er zich bijkomende problemen zouden voordoen. Is die koppeling er al dan niet? Ik neem aan dat het alleen maar mogelijk is als de gedupeerden daarvoor de toelating geven. Ik heb begrepen dat die mogelijkheid niet bestaat, vandaar mijn vraag.

Ik krijg graag een antwoord op de vragen die ik heb gesteld.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhal Demir: Ondanks het feit dat ik samen met mijn kabinet al meermaals heb afgestemd met de sector, heeft dat niet geleid tot het indienen van een erkenningsdossier. Ik heb over de cijfers die de sector aanhaalt om te staven dat een uitfasering van de stookolietanks de financiering van het fonds in het gedrang zou brengen, ook mijn energie-administratie betrokken. Het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA) gaf aan dat op basis van die berekeningen kan worden aangenomen dat de twee uitfaseringsmaatregelen een veel lager effect hebben. Dat spreekt voor zich: er zijn minder stookolietanks, dus ook minder inkomsten. Maar het koppelen van het erkenningsdossier aan de uitfasering is in 2018 nooit op die manier besproken. Het kan niet dat men dat nu wil koppelen. Ik blijf dan ook bij mijn eerste standpunt dat het stookoliefonds niet gekoppeld kan worden aan de uitfasering van stookolietanks die in het regeerakkoord is bepaald. Er is ook geen reden om nu al een hogere bijdrage te vragen aan de consumenten. Zo zou 'Jan met de pet' ook een fonds kunnen oprichten, bij manier van spreken.

Om die redenen heb ik de sector dus in gebreke gesteld. Ik heb de sector de tijd gegeven tot 31 mei om effectief een erkenningsaanvraag in te dienen. Ik wacht dus af tot 31 mei of er een erkenningsdossier wordt ingediend. De sector toonde tot dusver geen bereidwilligheid om tot een oplossing te komen – althans niet in de gesprekken die ik ermee voerde. Niets hield de sector tegen om bijvoorbeeld, om zijn goede wil te tonen, al een beperkte erkenningsaanvraag in te dienen voor een bepaald aantal dossiers om tenminste al de meest schrijnende gevallen te kunnen aanpakken met middelen die vandaag al beschikbaar zijn in het BOFAS-fonds. Zelfs dat heeft de sector tot nog toe niet willen doen.

Het lijkt me dus duidelijk dat de sector al het mogelijke zal doen om zich te verzetten. Intussen werk ik verschillende mogelijkheden uit om vanaf 1 juni met dit dossier verder te gaan om tot een oplossing te komen en de sector via regelgeving te dwingen om zijn verantwoordelijkheid, minstens in Vlaanderen, toch op te nemen. Ik heb dat intussen juridisch laten onderzoeken en via onze eigen milieuregelgeving zijn daar een aantal mogelijkheden voor.

Het aantal gedupeerden dat zich in totaal zou aanmelden, wordt in Vlaanderen geschat op 6000 gezinnen. Bij de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) zijn er op dit moment al 1400 particuliere dossiers gekend. De gedupeerden kunnen sowieso het best met hun verzekeraar bekijken wat mogelijk is. Volgens mij zullen er nog meer dossiers ingediend worden. Indien men zijn dossier bij de overheid bekend heeft gemaakt, wordt dat dossier verder opgevolgd. Het Bodemdecreet voorziet in verschillende instrumenten: de procedure schadegevallen, waar de gemeenten bevoegd zijn en de gewone procedure via bodemonderzoek en -sanering waarvoor de OVAM bevoegd is. De OVAM hanteert een billijk beleid jegens de gedupeerden: de saneringsplichtige burgers worden dus voorlopig niet actief aangemaand om hun verplichtingen uit te voeren in afwachting van de oprichting van het stookoliefonds. Bij zeer urgente gevallen wordt het milieurisico effectief aangepakt via het nemen van voorzorgsmaatregelen. Het samenwerkingsakkoord voorziet op zich wel in een retroactieve tussenkomst, dus een terugbetaling van gemaakte kosten als men al gesaneerd heeft.

Heel veel zal dus afhangen van de erkenningsaanvraag die de sector hopelijk binnenkort zal indienen. Heel wat zaken moeten daarin nog worden verduidelijkt en uitgeklaard. Jullie hebben wellicht, samen met mij, via de pers vernomen dat federaal minister Tinne Van der Straeten een 'akkoord' zou hebben gesloten met de sector over de oprichting van het fonds. Wat echter heel eigenaardig is, is dat er geen schriftelijk akkoord blijkt te bestaan. De sector engageert zich blijkbaar enkel tot het indienen van een erkenningsaanvraag, naar verluidt 'bij voorkeur' tegen eind juni. Het is dus op dit moment allerm minst duidelijk hoe die aanvraag er zal

uitzien en of de verschillende gewesten en de Interregionale Bodemsaneringscommissie daarmee akkoord zullen kunnen gaan, want dat is natuurlijk ook nodig. Er is ook geen sluitend engagement over de termijn waarop de erkenningsaanvraag ingediend zou worden, laat staan waarop het fonds geoperationaliseerd zou worden, terwijl de sector zich daar toch al zeer geruime tijd op heeft kunnen voorbereiden. De sector is hierover meermaals in gesprek geweest met mijn kabinet. Ik heb daar tot op heden niet veel resultaten van gezien. We hebben gevraagd om het akkoord te kunnen inzien, zowel bij de federale kabinetten als bij de sector, maar tot nog toe doet men daar heel eigenzinnig over. We weten niet wat dat akkoord eigenlijk inhoudt.

Ik lees wel in de pers dat men zou hebben afgesproken om de consumenten te laten betalen. Dat fonds zou dus worden gespijsd door mensen die stookolie bestellen. Als dat effectief het akkoord is, dan zal ik daar als Vlaams minister niet akkoord mee gaan. Ik vind niet dat de mensen hiervoor moeten betalen, dat zij moeten opdraaien om dat fonds te spijzen. Dat is wat ik lees in de pers. Ik herhaal dat ik tot nog toe eigenlijk niet weet wat dat akkoord dat Tinne Van der Straeten gesloten heeft, inhoudt. Wat zit daarin? Wanneer zal dat fonds opgericht worden? Ik heb enkel via de pers met veel bombarie gelezen dat er een akkoord is. Daarna verneem ik met mondjesmaat meer, onder andere dat de consumenten daarvoor zullen moeten betalen. Uiteraard zal Vlaanderen daar niet akkoord mee gaan, want het zijn niet de mensen die daarvoor moeten betalen.

Bovendien is de toeslag waarvan sprake helemaal niet nodig om het fonds van start te laten gaan. Met het overschot aan BOFAS-middelen van zo'n 125 miljoen euro, dat onmiddellijk voor het stookoliefonds kan worden ingezet, lijkt het mij alvast zeer voorbarig om onmiddellijk zulke bedragen te beginnen innen bij de consumenten. Er zijn momenteel op de Promaz-website ongeveer 420 aanmeldingen van particulieren. De BOFAS-middelen volstaan daar dus ruimschoots voor. Volgens mij zoeken ze gewoon een extra bron van inkomsten bij de consumenten. Ik zal in elk geval nooit groen licht geven voor een dergelijk akkoord.

Er is dus ook na een eventuele erkenning nog voldoende tijd om te bekijken hoeveel dossiers uiteindelijk ingediend zullen worden. Het moet ook duidelijk zijn wat er met de overschotten op het Promaz-fonds moet gebeuren als er minder dossiers zouden blijken te zijn dan momenteel ingeschat wordt. Er zijn dus nog heel wat vragen te stellen bij het erkenningsdossier dat ingediend zal worden en we zullen dus eerst moeten bekijken wat daar in staat, want vandaag ligt er nog niets op tafel – helemaal niets! Het is alleszins zeker niet zo dat een federale minister alleen een akkoord kan sluiten over dit stookoliefonds. Dit neemt natuurlijk niet weg dat ik ook wil dat de getroffen mensen zo snel mogelijk geholpen worden, maar het erkenningsdossier moet dan wel goed zitten. Ik hoop dat iedereen daar akkoord mee gaat. Niemand heeft er baat bij om een handtekening te zetten onder een kat in een zak. Ik zal dat niet doen, collega's. Desnoods zal ik via juridische weg gelijk proberen te halen.

Concreet zal de sector naar eigen zeggen binnenkort een aanvraag indienen. Die wordt dan door de Interregionale Bodemsaneringscommissie (IBC) beoordeeld en moet de goedkeuring krijgen van de drie gewesten en van de federale minister. Als uit die aanvraag zou blijken dat we de consument onmiddellijk extra gaan belasten zonder onderbouwing, dan stel ik me daar de nodige vragen bij en maak ik daar voorbehoud bij. Immers, de vraag dringt zich op wat er zal gebeuren met eventuele overschotten, zoals het overschot van 125 miljoen euro waarover BOFAS vandaag beschikt. Ook daar krijg ik geen duidelijkheid over, van niemand, op geen enkel niveau. Sta me toe dit te ervaren als een politiek akkoord dat in de achterkamers gesloten werd. Wij krijgen hier dus geen extra informatie over wanneer we daarnaar vragen. Als er een akkoord is, zou dat toch moeten omvatten dat die middelen zo snel mogelijk worden uitgekeerd aan de getroffen gezinnen, want zij

wachten al jaren. Normaliter heeft de vereffening van een vzw tot gevolg dat deze overschotten – die 125 miljoen euro dus – worden uitgekeerd aan de oprichters, zijnde Brafco, Informazout en de Belgische Petroleum Federatie. Het is uiteraard niet mijn bedoeling dat de representatieve sectororganisaties zich verrijken met belastinggeld. Dat is iets waarvoor we moeten opletten: dat dat geld niet kwijt is.

In tegenstelling tot andere ministers, zal ik niet plooiën voor de oliesector. Mijn deadline aan de sector van 31 mei blijft geldig. Als er op 1 juni geen erkenningsaanvraag op tafel ligt, zal ik er dan ook alles aan doen om de sector op een andere manier zijn verantwoordelijkheid te laten opnemen via andere initiatieven.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik heb helaas nog een aantal vragen, voorzitter. Minister, ik dank u voor uw antwoord en uw toelichting. We moeten vaststellen dat we er nog niet zijn. U hebt in deze context eerder al het woord 'sacoché' gebruikt. Ik heb de indruk dat we nu in een sacochengevecht aan het terechtkomen zijn. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn, denk ik. Deze problematiek sleept al vele jaren, decennia zelfs, aan. Ik denk dat we aan de vooravond van een doorbraak staan, in die zin dat er nu middelen zijn. Minister, u verwijst terecht naar de 125 miljoen euro aan reserve bij BOFAS, die we onmiddellijk kunnen uitkeren aan Promaz en onmiddellijk kunnen inzetten voor een aantal dossiers. Ik dacht dat er eind 2020 1421 dossiers ingediend waren bij de OVAM. Ik wil bij dezen een warme oproep doen aan iedereen die denkt getroffen te zijn door zo'n lek, om dit te melden bij de overheid en zo het dossier verder te versterken. Die middelen moeten toch al ruimschoots volstaan om de sanering op te starten voor die 1400 dossiers, want dat betekent 90.000 euro per dossier, terwijl de kosten normaal gezien maximaal 100.000 euro per dossier bedragen. Dat zijn middelen die we onmiddellijk kunnen en moeten inzetten. Ik denk dat dat een kwestie is van de verantwoordelijkheid van producenten, waartoe de stookoliesector zeker behoort.

Minister, ik ben blij dat u druk hebt gezet op de sector en dat er op die manier, hopelijk, een en ander in beweging gebracht is. Verder wil ik u ook oproepen om die druk, samen met uw federale collega en de collega's van andere deelstaten, te bundelen. Het slechtste wat het leefmilieu en de duizenden door lekken getroffen mensen kan overkomen, is dat de stookoliesector erin slaagt om de verschillende ministers en overheden in dit land tegen elkaar uit te spelen en op die manier de realisatie van het fonds en de sanering van de lekkende tanks op de lange baan te schuiven. Ik roep u en uw collega Van der Straeten dus op om niet te communiceren via de pers maar aan tafel te gaan zitten en op die manier samen effectief de door de sector aangekondigde engagementen af te dwingen. Wat mij betreft, gebeurt dat het best voor 31 mei en met een valabel erkenningsdossier, maar het mag ook twee weken later zijn. Maar het fonds moet er wel zijn voor de zomer. Er waren aankondigingen, zowel van de sector als van u, minister, en zeker van minister Van der Straeten. Ik denk dat dit een engagement inhoudt ten aanzien van duizenden gezinnen in Vlaanderen, ten aanzien van ons leefmilieu, en dat we daar niet op kunnen terugkomen. Ik hoop dus dat u overleg pleegt, zowel met de sector als met uw collega Van der Straeten en de Brusselse en Waalse collega's. Dat is meteen ook mijn bijkomende vraag. Is er overleg gepland? Zo ja, wanneer en met welke bedoeling?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Dank u wel, minister, voor uw reactie. Ik geef eerlijkheidshalve toe dat ik ook erg uitgekeken heb naar de hoorzitting van vorige week. Dit dossier sleept al heel lang aan. We weten dat deze problemen enorme schade toebrengen aan het milieu en dat de sanering hoge kosten met zich meebrengt. Dit zorgt voor veel financiële drama's en een oplossing is dus dringend

nodig. Ik denk dat men dan ook onmiddellijk van start moet gaan met de dossiers die de meeste vervuiling met zich meebrengen, meestal ook de duurste dossiers. Ik denk dat hiervoor een goede tijdlijn opgezet moet worden.

Wij hoopten erg hard op een snelle vooruitgang. Na de vragen die hier nu gesteld werden, is de hoop die ik vorige week nog koesterde, wat afgenomen. Ik zei het eerder al: u stelde 31 mei voorop als streefdatum voor de sector. Dat werd vorige week betwist. Wat werd precies gevraagd? Wanneer moesten die erkenningsdossiers ingediend worden? Tussen de lijnen werd wel duidelijk dat 31 mei niet haalbaar was. Ik hoorde u zeggen dat het eind juni zou worden.

Voor ons is het zeer belangrijk dat er een oplossing komt voor die vele dossiers, die milieuvervuiling, die financiële drama's, maar dan uiteraard op de juiste manier. En het is goed dat u die druk nu al geruime tijd aan het opvoeren bent, minister. Maar ik volg ook de heer Bothuyne wanneer hij zegt dat de samenwerking ook nodig is, en dat begint natuurlijk in eerste instantie bij overleg. Ik ben dan ook heel benieuwd of er kortelings, nog in de maand mei, een overleg gepland is.

Het is heel duidelijk dat u al voorbereid bent op 1 juni: wat als er niets ingediend is, geen erkenningsdossier enzovoort. U hebt zich duidelijk al juridisch laten bijstaan maar ik hoop dat er intussen toch nog oplossingen worden gevonden en dat er grondig wordt overlegd. Ik was vorige week zelfs al zo ver, minister, om te informeren op welke manier de communicatie zou gebeuren om de gedupeerden uit het verleden zo goed mogelijk op de hoogte te brengen van dat nieuwe Promazfonds, dat hopelijk snel en op een goede manier in werking zal treden. Dat was de vraag die ik u initieel wilde stellen maar ik denk dat het daar nog wat vroeg voor is.

Wat de financiële kant betreft, hebt u heel duidelijk uw mening gezegd. We weten allemaal dat het grote bedrag dat nog in het Promazfonds zit, zal worden overgeheveld. Maar toen ik vorige week tijdens een hoorzitting vroeg met welke simulaties, cijfers en assumpties men rekening hield – want zij veronderstellen dat zij misschien niet voldoende zullen hebben met het overgehevelde geld – kreeg ik eigenlijk heel weinig reactie. Ik hoor bij u natuurlijk de andere kant van de klok. Ik ben dan ook benieuwd met welke cijfers daar rekening wordt gehouden.

Ik denk dat het inderdaad goed is om de druk op de ketel te houden. De sector zal wel weten dat u dat zult doen. Wij leven op hoop dat er snel een goed akkoord komt en kijken uit naar het verdere overleg dat u daarover zult hebben.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord, maar het is duidelijk dat de twee kemphanen nog altijd tegenover elkaar staan.

Ik vroeg of de stoololiesector al gereageerd heeft op de ingebrekestelling, maar dat is blijkbaar niet gebeurd. Blijkbaar is er ook nog geen overleg gepland. U geeft aan dat u voor 31 mei niets zult doen en pas op 1 juni zult reageren. Ik stel toch voor om dit, net als collega's ook aangeven, in der minne te proberen te regelen. Het is in ieders voordeel dat dit in overleg kan gebeuren. Ik heb wel de indruk dat de sector de verschillende niveaus tegenover elkaar wil zetten. Ook tijdens de hoorzitting merkten we dat er wat terughoudendheid was wanneer het ging over de nodige fondsen. Er werd niet onmiddellijk iets gezegd over de andere niveaus, maar ik merkte toch dat ze – en ik bedoel dat niet communautair – een beetje tegen elkaar worden uitgespeeld. Waarschijnlijk zullen er in Vlaanderen ook meer dossiers zijn dan in Wallonië. Ik veronderstel ook dat er in Wallonië op een andere manier olietanks geplaatst zijn. Hier zitten er meer in de grond, wat hogere kosten met zich meebrengt.

Ik wil toch vragen om zoveel mogelijk in overleg te treden. Wanneer ze echt scheef gaan liggen – en ik weet niet in welke mate ze dat kunnen –, dan is daar niemand bij gebaat. Ik denk dat ze zichzelf eerder schade berokkenen en dat ze op die manier de uitfasering nog zouden kunnen bespoedigen. Dat is misschien ook geen slechte zaak, maar toch lijkt overleg me de enige oplossing.

Wat mijn vierde vraag betreft, blijf ik toch benieuwd naar een plan B.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Minister, collega's, dit is geen dossiertje zoals alle andere, dit is geen vraag tussen de andere vragen. Dit is een kwestie die duizenden mensen en gezinnen bezighoudt en ruïneert. We moeten ons daarvan bewust zijn en er moet dan ook een oplossing worden gevonden.

Dankzij de inspanningen van ons allemaal zijn een aantal angels uit de dossiers gehaald. Zo heb ik vorige week begrepen dat men de koppeling die de sector maakte tussen het Vlaams regeerakkoord en de uitfasering en het fonds verlaten heeft. Dat is op zich al een goede evolutie.

Minister, ik zou hier gemakkelijk sterke uitspraken kunnen doen en olie op het vuur kunnen gooien maar ik zal dat niet doen. Ik wil u alleen vragen om te proberen samen met de federale minister en de collega's van Brussel en Wallonië tot een oplossing te komen. Daar hebben de mensen baat bij, niet bij gevechten in de media of zware uitspraken waarbij de ene zegt dat er wel een akkoord is en de andere dat er geen akkoord is. Daar komen we niet veel verder mee.

Minister, ik heb u ook eerder al gevraagd wat voor website die website van Promaz eigenlijk is. Toen ik die vraag een aantal maanden geleden stelde, stond er al op dat mensen dossiers konden indienen en dat er een oplossing zou komen. Nu staat er dat er op 7 mei een akkoord is gesloten met de overheid. Daaruit begrijpen de mensen dat er een akkoord is. Als dat er nu niet zou zijn, dan zou dat echt wel een drama zijn. Dus nogmaals, ik ben wel hoopvol en ik denk dat we met de hoorzitting van vorige week nog nooit dichterbij een akkoord hebben gestaan. Voor mij is er dus ook een akkoord. Maar als u dan zegt dat u ook nog uw fiat moet geven, dan wil ik u toch aanraden te praten met de andere ministers en ervoor te zorgen dat er een akkoord komt waar iedereen wel bij vaart. Bent u bereid dat te doen?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): De hoorzitting zit natuurlijk nog vers in ons geheugen. Ik heb daar een aantal zaken uit onthouden maar ik heb de indruk dat een aantal mensen die vergeten zijn.

Ik heb toen heel duidelijk gevraagd of we een kopie kunnen krijgen van het akkoord dat is gesloten met de federale overheid. Het antwoord daarop was: neen, want er is geen schriftelijk akkoord. Er was een afspraak op het kabinet, men heeft daar een goede babbel gehad waarop men een mededeling heeft gedaan in de media. Ik denk dat dit een heel belangrijk onderscheid is.

Naast het feit dat er geen schriftelijk akkoord is waarin duidelijke afspraken zijn gemaakt met de federale overheid, kan er ook pas sprake zijn van een samenwerkingsakkoord – met daarin heel duidelijk het woord samenwerking – wanneer iedereen akkoord is, met andere woorden de drie gewesten, de federale overheid en de sector.

Daarnaast vind ik het soms aandoenlijk hoe men hier nu pleit om toch eventueel te bezwijken voor chantagemiddelen. We hebben vorige week inderdaad een aantal keren gevraagd naar het erkenningsdossier en het verbod om in de toekomst

stookolieketels te vervangen wanneer er aardgas aanwezig is in de straat, en of daar nog een koppeling aan is. Daar is heel duidelijk op geantwoord dat er geen koppeling is.

En dan komen we bij de derde vraag die gaat over geld. Uit eerdere vragen om uitleg en andere weten we dat men spreekt over 7500 dossiers met een gemiddelde kostprijs van 75.000 euro per dossier. Dat is in totaal 575 miljoen euro plus 75 miljoen euro voor een soort trekkingsrechtverzekering. Maar om dat te spijsigen heeft men de tweede pijler nodig. En men heeft vorige week tijdens diezelfde hoorzitting gezegd dat men nu rekent op die 10 euro per 1000 liter maar dat er na twee à drie jaar zal worden geëvalueerd. Ik heb daarbij een aantal elementen meegegeven in die evaluatie.

Een eerste vraag is waarom die btw 21 procent moet zijn en niet 6 procent. Ga alstublieft in onderhandeling met de sector en met de federale overheid. Dat scheelt 80 tot 90 miljoen euro.

Ten tweede is er het startkapitaal van 125 miljoen euro dat uit een ander fonds komt, van de benzinestations.

Ten derde kon men niet antwoorden op de vraag over hoeveel dossiers het exact gaat en hoeveel exact de kostprijs per dossier zal zijn. Maar men zei wel dat men na drie jaar zou evalueren. Tegen dan is de aanmelding voorbij, weet men exact over hoeveel dossiers het gaat en kan men de kostprijs per dossier beter schatten.

Maar ik had toch voortdurend het gevoel dat men probeerde die koppeling toch nog te maken, ook al was die er niet. Zo werd de tweede pijler ondergraven omdat men hier in Vlaanderen zou streven naar een verbod op stookolieketels bij vervanging wanneer er aardgas aanwezig is in de straat. Maar men kon daar geen getal op plakken. Men was dus voortdurend bezig over de schrik die men had aan de inkomstenkant terwijl ik hen voortdurend probeerde te wijzen op de uitgavenkant die even belangrijk is. Als ik mijn uitgavenkant kan verminderen, moet ik minder inkomsten hebben. Zo simpel is dat. En als ik die dus niet in evenwicht kan brengen, als ik daar geen duidelijk beeld over kan brengen, dan moet ik spijtig genoeg de minister ondersteunen in haar vraag aan de sector om duidelijkheid te scheppen. Ze zeiden toen dat het erkenningsdossier nog een kwestie was van een aantal formaliteiten, van een aantal papiertjes invullen. Dat kan supersnel gebeuren dus dat hoeft niet lang te duren. Maar ik vind dat men hier toch wel probeert om een aantal zaken te poneren die vorige week anders zijn gezegd.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik dank de collega's voor hun vragen en de minister voor haar reactie.

Ik had een ander gevoel bij de hoorzitting vorige week in die zin dat ik toch iets optimistischer was bij het horen van de engagementen die zijn aangegaan. Ik had gevraagd of er nog fundamentele elementen of administratieve zaken in orde moesten worden gebracht waarop men aangaf dat een aantal administratieve zaken in orde moesten worden gemaakt om effectief een dossier te kunnen indienen. Ik leid daaruit af dat men het verbod eigenlijk loslaat. Mij lijkt dat eerder een fundamenteel element in een discussie dan wel een administratieve zaak.

Men is eveneens het engagement aangegaan om inderdaad snel te starten maar men vraagt daarbij wel naar een evaluatie, misschien ingegeven vanuit de bezorgdheid of de budgetten bij elkaar zullen komen. Ik leer daar vooral uit dat men vooruit wil werken en dat er, indien er een tekort zou zijn, nog geen duidelijkheid is over hoe die eventueel zouden moeten worden verzameld. Maar ik heb begrepen dat we eigenlijk zelf minder twijfel hebben in verband met een voorstel dat ze

hebben gedaan, over de vraag of er voldoende inkomsten zouden kunnen zijn. Misschien moet men daar aan overheidszijde minder bezorgd over zijn.

Minister, het is belangrijk dat we niet kijken in de ene of de andere richting. Ik wil ook geen ander woord zoeken voor een sacochengevecht maar ik wil wel de oproep van alle collega's mee ondersteunen om het gesprek opnieuw aan te gaan. U gaf aan dat de voorgaande gesprekken in een andere sfeer verliepen. Hopelijk kan de sfeer van de hoorzitting worden doorgetrokken bij het verdere overleg met u en andere collega-ministers om zo snel mogelijk tot een oplossing te komen. Iedereen heeft immers hetzelfde doel voor ogen. De problematiek is groot en veel mensen dreigen de dupe te worden. Het gaat over veel geld en over schade aan de omgeving en aan het milieu die we zo snel mogelijk willen stoppen.

Minister, ik heb geen bijkomende vraag maar ik wil uw engagement ondersteunen om effectief tot een oplossing te komen in overleg met alle betrokkenen.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord om antwoorden en oplossingen uit haar sacoche te toveren.

Minister Zuhail Demir: Voorzitter, ik heb geen sacoche dus ik kan geen sacochengevecht aangaan. Dat is ook helemaal niet wat ik wil doen. De leden van de commissie weten heel goed dat ik al voor de Federale Regering er was, bijna full-time bezig was met dit dossier. Ik heb heel veel tijd en energie gestoken in deze sector en ik wens eigenlijk ook niet dat de sector bepaalde gewesten of niveaus tegen elkaar uitspeelt. Maar sta me toe te zeggen dat ik wel die indruk begin te krijgen.

Maar ik doe daar niet aan mee. Ik wil een goed akkoord, een akkoord dat uitgeschreven is, zodat we goed weten waar we aan toe zijn. Wat kunnen we voor de gedupeerden binnenhalen? Wat wil men eigenlijk met die extra toeslagen die men wil doorvoeren, wat gaat men met dat geld doen? Ik wens geen extra toeslag. Ik ben helemaal niet uit op een gevecht, daar doe ik niet aan mee. We hebben in dat jaar ook samengezeten met de gewesten, ook met het federale niveau, om samen tot één oplossing te komen. Ik vind het jammer dat we dan ineens in de pers hebben moeten lezen dat er een akkoord is. Op het eerste zicht dacht ik: goed, er is een akkoord, ik wil daar een verslag van. Dat is ook logisch, als je daar op het Vlaamse niveau een jaar mee bezig geweest ben, dat je dan wil weten wat het akkoord is, en wat er op papier staat. Maar als je dan zowel aan de sector als aan het federale niveau vraagt of je een kopie kunt krijgen van het akkoord, en als je dan niets krijgt – wetende welke ervaringen je al hebt van het afgelopen jaar – dan word je wel wat argwanend.

Ik wil sowieso collegiaal werken aan een oplossing. Het doel is natuurlijk hetzelfde: de getroffen mensen helpen. Maar, stel dat je als federaal minister aan een akkoord aan het werken bent, dan ga je dat toch wel aftoetsen bij de gewesten of iedereen in dezelfde richting zit? Maar nogmaals, wij hebben inhoudelijk geen weet van wat dat akkoord zou inhouden. Ik vind dat we ons sowieso niet tegen elkaar moeten laten uitspelen. Het doel van alle niveaus moet hetzelfde zijn: zowel het milieu als de getroffen mensen helpen. Het duurt nu wel wat lang.

De sector heeft nooit op onze ingebrekestelling geantwoord. Ik heb dus geen antwoord, maar onze deadline is wel 31 mei. Ze zouden natuurlijk ook nog een kopie van het akkoord kunnen overmaken. Er is een ingebrekestelling, maar er is blijkbaar wel een akkoord, of men beweert toch dat er een akkoord is. Als ik advocaat zou zijn van de sector, dan zou ik als antwoord op de ingebrekestelling schrijven: dit is het akkoord dat we hebben gesloten. Maar tot op heden ligt er niets op tafel.

In die zin denk ik dat het logisch is dat we verder proberen om tot een oplossing te komen. Uiteraard zijn we ook altijd bereid tot overleg. We zullen dat ook blijven

doen, collega's, zowel met de federale collega's als met de gewesten. Maar als het federale niveau zegt dat ze een akkoord hebben, dan willen we als gewest ook wel weten wat daarin zit. Wat zijn de inhoudelijke punten? We hebben de simulaties van de sector gekregen, en daaruit blijkt dat de sector zich arm rekent. VEKA bevestigt dat ook.

Collega Pieters, de sector zegt dat de ingebrekestelling zonder voorwerp is omdat zij een akkoord hebben met de federale minister. Maar wat is dat akkoord dan? We draaien altijd in vicieuze cirkels. Ik denk dat het ook voor de gedupeerden goed zou zijn als dat akkoord naar boven zou komen. Ik denk dat transparantie het bindmiddel is van wederzijds respect en wederzijds vertrouwen. Het enige wat wij vragen – en dat zal ook voor de andere collega's zo zijn – is dat die transparantie geboden wordt, en dat men ons zegt wat de contouren van dat akkoord zijn, zodat wij ook kunnen meewerken aan die oplossing. Dat is ook het mandaat, en hetgeen ik hier het afgelopen jaar altijd van jullie heb gehoord. Wij staan dus klaar, maar op dit moment weten we eigenlijk niet wat er daar concreet uit de bus zal komen. Ik denk dat men eerst, zo snel mogelijk, die 125 miljoen euro moet activeren, ook als blijkt van 'goede huisvader', dat men het goed voor heeft. Maar ook daarvan heb ik nog geen begin gezien.

Collega Rombouts, de sector zegt inderdaad de uitfasering losgelaten te hebben. Maar we zullen nog moeten zien wat er op papier komt te staan. Dat geldt ook voor de hoogte van de bijdragen van de consumenten. Men zou een significant hogere bijdrage willen innen, maar waarvoor dient die? Dat zijn zaken waarover grondig gesproken moet worden. Uiteraard gaan we niet moedwillig dat fonds – als het erop aankomt – blokkeren. Dat spreekt voor zich. Ik zal meewerken aan een oplossing. Maar het zal wel een goede oplossing moeten zijn. Als het erop neerkomt dat de consument het gaat moeten betalen, sta me toe dat ik het dan wel geen goed akkoord zal vinden. En jullie ook niet, denk ik.

Het voornaamste is nu dat de erkenningsaanvraag zo snel mogelijk op tafel moet komen, en dat er transparantie en duidelijkheid is over het akkoord dat men naar de media heeft gestuurd, en waarover ik nu heel veel vragen krijg van heel wat mensen. Maar ik kan daar niet op antwoorden omdat ik geen informatie krijg over dat akkoord. Maar ik ben in ieder geval niet uit op wat dan ook, ik wil met de gewesten en met de federale collega's tot een goede oplossing komen, die goed is voor al die mensen die daar al jaren op zitten te wachten, en natuurlijk ook voor het milieu. Ik zal me daar ook voor blijven inzetten.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dank u wel. Ik kan me alleszins aansluiten bij uw laatste woorden, minister. Er is nood aan een goed akkoord, en het is zeer belangrijk dat u zich daarvoor blijft inzetten. Ik apprecieer ook alle inspanningen die u levert, minister. Maar ik stel vast dat we er nog niet zijn, en dat er in de pers akkoorden worden aangekondigd die er niet zijn, en dat de sector enerzijds van goede wil getuigt hier in de hoorzitting, en anderzijds niet, heb ik de indruk. Dat is herkenbaar, wat mij betreft. Minister, u duwt wel, maar het is belangrijk dat u ook resultaat boekt. Ik zou u dus willen oproepen om zo snel mogelijk aan tafel te zitten met uw federale collega, en met de andere deelstaatcollega's, want de stookolieproblematiek speelt ook in Wallonië. Ik denk dat hij daar nog meer speelt dan in Vlaanderen, collega Pieters, om de simpele reden dat er hier wel alternatieven zijn – met het aardgasnet dat is uitgebouwd –, wat in veel mindere mate het geval is in Wallonië.

Dus, minister, zet u aan tafel met uw collega's, en ga eendrachtig naar die sector. De sector heeft niets liever, denk ik, dan dat de verschillende niveaus in verspreide slagorde om ter eerst naar de pers trekken. Ik hoop dat collega Van der Straeten

op dat vlak iets bijgeleerd heeft. Het was een mooi artikel in Het Belang van Limburg, maar het heeft ons niet veel verder gebracht, vrees ik. Ik hoop dus dat de ministers samen naar de sector trekken. Ik hoop ook dat de sector zijn verantwoordelijkheid neemt. Er is 125 miljoen euro beschikbaar, er zijn 1421 dossiers aangemeld. Ik hoop dat er nog snel veel gaan bijkomen, zodat we snel deze problematiek volledig in kaart kunnen brengen en kunnen gaan aanpakken. Het is totaal onverantwoord dat, als er geld is om een probleem op te lossen, dat geld gewoon ergens aan de kant wordt gehouden vanwege een machtspeel dat wordt gespeeld. Wij rekenen erop dat we heel snel dit onderwerp opnieuw kunnen bespreken, minister, en liefst aan de hand van een akkoord dat op tafel ligt, met een voorstel om zo snel ... *(het geluid valt weg)*

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gweny De Vroe (Open Vld): Dank u wel, minister, voor uw reactie. Uiteraard had ik als bijkomende vraag of u zicht had gehad op en betrokken geweest was bij het akkoord, of daar transparantie was. Daar hebt u nu al duidelijk op gereageerd dat het niet zo is. Ik hoop effectief dat er vanaf nu dan toch wel, ten eerste, grondige transparantie zal zijn, ten tweede grondig overleg, en ten derde, hopelijk de samenwerking die toch wel broodnodig is om dit dossier tot een goed einde te brengen. We hebben vorige week in de hoorzitting duidelijk gehoord dat er in Vlaanderen 6000 lekkende stookolietanks zijn, en dat de gemiddelde kosten draaien rond ongeveer 47.000 euro per te saneren tank. Dat zijn dus grote financiële drama's. We moeten effectief de mensen vooruithelpen. Ik kijk uit naar die globale oplossing, minister, die broodnodig is en waar we naar uitkijken. Wordt dus vervolgd. Dank u wel voor al uw inzet.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): Minister, ik zou zeggen: houd het been stijf, probeer er iets van te maken. Maar ik ben toch nog altijd benieuwd naar dat plan B, en ik hoop dat dat een goed plan is. Er zal nog wel een en ander nodig zijn om hieruit te geraken en om dit tot een goed einde te brengen. Laat u niet uit het lood slaan door de verschillende niveaus. Treed eerder met hen in gesprek, want ik denk dat dat de enige oplossing zal zijn.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Minister, voor het federale niveau is er blijkbaar een akkoord. Voor mij is er een akkoord. Volgens de sector is er een akkoord. Ik heb ook gelezen dat u ook hebt gecommuniceerd – vorige week, of de week daarvoor – dat het akkoord er was dankzij uw inspanningen, of dankzij het feit dat u het been stijf hield. Nu hoor ik vandaag dat er nog niet helemaal een akkoord is. Wat er ook van zij, laat het ons erop houden – ik wil positief zijn – dat er een akkoord is, en dat er alleen nog een aantal modaliteiten moeten worden uitgeklaard. Ik hoop dat u alles in het werk zult stellen om die modaliteiten snel en goed uit te klaren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maaike De Rudder aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over geluidsoverlast bij de padelsport – 3238 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Gweny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Minister, de padelterreinen groeien als paddenstoelen uit de grond. Padel is uitgegroeid tot een populaire sport, en ook in heel wat gemeenten en steden ligt er ondertussen een padelterrein.

Naast de vele voordelen is er blijkbaar volgens buurtbewoners ook één groot nadeel: geluidsoverlast. Een aantal clubs zijn al door buurtbewoners gedagvaard, omdat padelbanen die te midden van woonwijken gebouwd zijn, voor geluidsoverlast zorgen. Er zijn gemeenten zoals Beveren en Ninove, die alvast beslist hebben om een stop in te voeren. Zij leveren dus geen vergunningen meer af.

Uw collega, minister van Sport Ben Weyts, liet al weten dat het onwenselijk is om nieuwe regeltjes uit te vaardigen die de aanbouw van nieuwe velden bemoeilijken. Wel ziet hij een belangrijke ondersteunende rol voor Tennis Vlaanderen. Ook gaf minister Weyts aan dat er geen Vlaamse regels zijn en dat de verantwoordelijkheid bij de lokale besturen ligt.

Met steden en het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) worden er nu sessies aan clubs gegeven om uit te leggen waarop ze moeten letten. Ook loopt er een studie naar welke materialen en afstanden nodig zijn om problemen te vermijden.

Minister, bent u op de hoogte van de problematiek van geluidsoverlast bij padel? Op welke manieren kunnen lokale besturen ondersteund worden bij het afleveren van een vergunning om voldoende rekening te kunnen houden met het geluidsaspect? Wat is de stand van zaken van de studie die blijkbaar zou lopen naar welke materialen en afstanden nodig zijn om problemen zoals geluidsoverlast te vermijden? Wanneer verwacht u de resultaten?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Dank u, collega De Rudder, welkom in onze commissie Leefmilieu. Het is altijd fijn om nieuwe gezichten te zien in onze commissie.

Het is uiteraard zo dat padel de laatste maanden niet uit het nieuws is geweest. Er is bijzonder veel aandacht voor de snelst groeiende sport van Vlaanderen. Het is een van de sporten die tijdens de coronamaatregelen kan worden beoefend, omdat ze buiten kan plaatsvinden en omdat deelnemers voldoende afstand houden. Er zijn ook verschillende vragen gesteld door parlementsleden – van bijna elke fractie, denk ik – zowel aan mij als aan collega-minister Weyts. In de omgeving van sommige padelterreinen blijkt er inderdaad geluidsoverlast te zijn. Soms is er ook licht-hinder als gevolg van de fel schijnende spots die de terreinen verlichten. Mijn collega, minister Weyts, beantwoordde over deze problematiek in februari ook al een vraag om uitleg. Ik ga dus niet herhalen wat hij al heeft gezegd.

Ik heb daar ook verschillende schriftelijke vragen over gehad. Ik wil nog eens verduidelijken dat er een omgevingsvergunning vereist is voor de aanleg van nieuwe recreatieve terreinen, dus ook voor padelterreinen. Net als bij andere projecten moet de gemeente bij de beoordeling rekening houden met eventuele hinder, bijvoorbeeld op het vlak van geluid of mobiliteit. Dat is zo bij elke vorm van sport of recreatie, of het nu gaat om voetbal-, tennis- of padelterreinen. Daarbij kan de gemeente uiteraard ook bepaalde voorwaarden opnemen, zoals de aanleg van een groenstrook of beplanting, om eventuele hinder voor de burens te milderen.

Ik denk niet dat we padel nu als specifiek hinderlijke inrichting moeten gaan beschouwen in het kader van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) en specifieke geluidsnormen vastleggen. We doen dat bijvoorbeeld ook niet voor het voetbal of tennis. Hoewel de burens overlast ervaren, is de totale milieu-impact eerder lokaal, en het is de taak van de lokale overheden om daar het nodige voor te doen.

De sportsector zet ook bijzonder veel in op informeren en bewustmaken. Daarbij wordt benadrukt dat problemen beter worden voorkomen dan genezen. Men gaat het best in een zo vroeg mogelijk stadium, dus nog vóór de aanleg van een terrein, in dialoog met clubs, burens en lokale besturen. Mijn Departement Omgeving heeft dat thema recent ook besproken met de gemeentelijke omgevingsambtenaren op de lokale afdelingen, de informele kennisuitwisselingsnetwerken voor omgevingsambtenaren.

Anders is de situatie bij bestaande sportvelden die worden omgevormd tot padel-terreinen. Onder bepaalde voorwaarden is daar immers geen omgevingsvergunning vereist, voor zover er geen gebouwen worden opgericht en er geen uitbreiding wordt gerealiseerd. De omvorming van tennispleinen naar padel-terreinen is mijns inziens dus vrijgesteld van vergunning. Ik zie momenteel ook geen reden om dat vergunningsplichtig te maken en reken dan ook op de lokale besturen en op de uitbaters.

Vanuit haar algemene bevoegdheid kan een gemeente ook beperkingen en voorwaarden opleggen aan de uitbating van padel-terreinen in een gemeentelijk of politiereglement. Dat kan bijvoorbeeld gaan over specifieke geluidsnormen of een beperking op de exploitatie-uren. Dat hangt af van de locatie van het terrein. Ik kan me voorstellen dat je geen extra voorwaarden moet opleggen als er niemand in de buurt woont, maar in een woonomgeving kunnen lokale besturen dat wel doen. Dat gebeurt ook al voor andere sporten. Dat staat natuurlijk los van meer informele afspraken die gemeenten kunnen maken met de uitbaters van de terreinen.

U hebt verwezen naar een studie. Ik heb me daarover laten informeren, en het gaat blijkbaar om studie die Tennis Vlaanderen zal aanbesteden en die inzoomt op mogelijke overlast van padel, in het bijzonder geluidsoverlast en lichthinder. Ik heb begrepen dat de studie de problematiek op een objectieve manier in kaart wil brengen, en good practices en oplossingen zal aanreiken.

Als minister van Omgeving ben ik bij die studie niet betrokken. Het is een studie die vanuit de sportsector komt. Het lijkt me in elk geval heel nuttig om een dergelijk onderzoek te doen. Dat kan leiden tot aanbevelingen en hopelijk ook tot oplossingen.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maike De Rudder (CD&V): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. Als burgemeester ervaar ik in het Waasland veel problemen. Ik stel die vraag aan u omdat de lokale besturen bezorgd zijn dat er heel wat regels zouden worden opgelegd waarbij er in hun vrijheden zou worden gesnoeid. Ik ben blij, minister, dat u aangeeft dat het een bevoegdheid van het lokale bestuur is, en dat in dialoog en overleg gaan met de buurtbewoners altijd een eerste goede stap is om ervoor te zorgen dat dergelijke projecten door hen worden ondersteund.

Ik kijk alvast uit naar de studie van Tennis Vlaanderen. Ik zal uw collega, minister Weyts, daarover zeker nog informeren en vragen of hij daar verdere resultaten over kan geven.

In ieder geval stelt het me gerust dat er geen specifieke geluidsnormen zullen worden opgelegd en dat het lokaal bestuur elk project in het belang van de inwoners, maar ook van de sportsector goed moet afwegen.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Dank u wel, collega De Rudder, voor uw vraag en voor het antwoord, minister. Ik heb een schriftelijke vraag gesteld over hoeveel

vergunningen er verleend zijn voor padel. U gaf aan dat het niet vergunningsplichtig is als het gaat over omvormingen en dat er sinds 2018 slechts 54 vergunningen voor nieuwe inrichtingen zijn verleend. We kunnen daaruit besluiten dat de inrichting van de huidige padelterreinen allemaal op bestaande sportterreinen is gebeurd.

We horen heel veel klachten over geluidsoverlast en daarom roep ik op dat het departement Omgeving heel nauwgezet de evolutie daarover opvolgt. We zijn geen voorstander om bijkomende regeltjes te bedenken, maar de leefbaarheid moet gegarandeerd blijven en op dit moment horen we toch ontzettend veel klachten. Het is heel belangrijk dat we dat niet alleen vanuit sport benaderen, maar dat we de problematiek goed mee bekijken vanuit een leefbaarheidscontext. Het is goed dat mensen beginnen te sporten en te padellen. Dat is heel positief, maar we moeten nagaan hoe de hinder door het slaan van de ballen op die wanden, zo beperkt mogelijk blijft. Ik roep u toch op, minister, om daarvoor zeker ook mee te kijken naar inrichtingsvoorwaarden en dergelijke.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, ik heb daarover ook een schriftelijke vraag gesteld. Mijn vraag ging specifiek over een tennisterrein dat omgevormd was tot een padelterrein. Ik heb uw schriftelijk antwoord gelezen en goed geluisterd naar uw antwoord op deze vraag. Het is een heel populaire sport en dat is een goede zaak, maar met hopelijk een goede zomer voor de boeg met zo weinig mogelijk coronaproblemen, denk ik dat er een aantal lokale probleemsituaties kunnen ontstaan. Zou het niet goed zijn om de gemeentebesturen daarover goed te informeren, vooral als het gaat over tennisterreinen die omgevormd worden tot padelterreinen? U hebt me geantwoord en bevestigd dat er in dit geval geen vergunning nodig is.

Ik speel een beetje advocaat van de duivel. Een recreatiezone blijft inderdaad een recreatiezone, maar je kunt op een oud tennisterrein een heel harde sport beginnen uit te oefenen. Ik zal geen sporten noemen want dat is niet mijn bedoeling. We mogen dat probleem niet te gemakkelijk benaderen. In afwachting dat er al dan niet bijkomende normen worden gesteld, bijvoorbeeld over het geluid, kan het zeker geen kwaad om de gemeentebesturen te informeren dat dat de interpretatie van de wetgeving is. Ik ben ervan overtuigd dat we het daar niet lang mee zullen uithouden en dat er verstrengingen zullen komen met de zomer voor de deur. Ik vraag nogmaals om zeker de gemeentebesturen te informeren. Ik vind niet dat het kan dat Vlaanderen tegen de gemeentebesturen zegt dat ze hun plan moeten trekken. Dat is zorgen voor probleemsituaties.

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Ik heb daarover ook een schriftelijke vraag ingediend. Maar de uiteenzettingen van de collega's hebben mijn bijkomende vragen over dit punt overbodig gemaakt. Ik zal niet langer tijdrekken.

Gweny De Vroe (Open Vld): Ik geef nog kort een bedenking. In mijn gemeente zijn we recent bezig met de ontwikkeling van een recreatiegebied. Door de media-aandacht over padel en de geluidsoverlast hebben heel wat buurtbewoners gereageerd. Ze zijn bezorgd over die sport. Dat brengt dus wel wat teweeg.

Ik sluit me graag aan bij de uiteenzetting van de heer Vandenhove om gemeentebesturen die plannen hebben, voldoende te informeren op welke manier het terrein het best kan worden ingericht met de minste geluidsoverlast voor de buurt. Het is uiteraard heel belangrijk dat er grondig voorafgaand overleg is met de buurtbewoners om toekomstige problemen te vermijden. Dat gebeurt ook in mijn gemeente.

Maar ik denk dat kennis delen heel belangrijk is. Ik kijk uit naar het initiatief dat u op dat vlak zult nemen voor de lokale besturen.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Zoals ik heb gezegd, is het goed om de studie van Tennis Vlaanderen af te wachten. Die is specifiek gericht op de hinder en het lawaai. We moeten kijken wat de aanbevelingen en good practices zijn. Die kunnen we aan de lokale besturen meegeven in functie van hun ruimtelijk beleid. Dat is de eerste stap.

Ik vind het niet wenselijk om vanuit het Vlaamse niveau een vergunningsplicht in te voeren. We moeten niet allerlei regeltjes in VLAREM opnemen. Het blijft belangrijk dat de lokale besturen daarover in dialoog gaan en dat ze kijken hoe eventuele hinder beperkt kan worden via de voorwaarden die ze kunnen opleggen. Vlaanderen kan op basis van de studie die de sector heeft besteld, kijken wat de aanbevelingen en good practices zijn om de hinder te beperken.

De voorzitter: Mevrouw De Rudder heeft het woord.

Maaike De Rudder (CD&V): Als lokaal bestuur hebben we vandaag de dag al heel wat voorwaarden en beperkingen kunnen opnemen indien dat nodig is. We hebben zeker tools voorhanden. Blijven opvolgen is zeker de boodschap, zoals de collega's aangeven. Ik ben voorstander en vragende partij om informatie aan de lokale besturen te bezorgen. Ook wij hebben drie concrete aanvragen voor padel-terreinen en het is goed mocht uw departement daarover een aantal richtlijnen of tips en tricks bezorgen om daar als lokaal bestuur op een goede manier mee aan de slag te gaan. Ik ben zeker geen voorstander van het opleggen van regeltjes. Alle lokale besturen zijn goed geplaatst om de impact te monitoren, maar het is zeker de boodschap om het te blijven opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Mieke Schauvliege aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de relatie tussen het Agentschap voor Natuur en Bos en de jachtsector – 3248 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Gwenny De Vroe

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Er wordt melding gemaakt van heel sterke verwevenheid van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) met de jachtsector. Dat blijkt uit een artikel van eind april in Knack. Ik citeer: "Vanwege een door onze hoofdzetel in Brussel in gang gestoken administratieve hervorming, kwam de bestrijding van die dieren" – daarmee bedoelt hij everzwijnen –, "waarmee wij begonnen waren, in handen van jagers die mee verantwoordelijk waren geweest voor de uitzettingen. Het leidde er zelfs toe dat het ANB jacht begon toe te laten op zijn terreinen. Tot dan toe was dat ondenkbaar geweest. Ik begrijp nog altijd niet hoe het zo ver is kunnen komen." Aan het woord is gepensioneerd bosbouwkundig ingenieur Ghislain Mees.

De verzameling van alle aaneengesloten percelen waarop een jager het jachtrecht heeft, noemt men het jachtgebied. Iedere jager moet jaarlijks een jachtplan van zijn jachtgebied indienen. Dat plan geeft dus weer op welke percelen hij over het jachtrecht beschikt. Tegen 1 april moeten de jaarlijkse aanvragen voor de erkenning van het jachtgebied binnen zijn. Uiterlijk tegen 1 juli keurt een door de Vlaamse Regering aan te wijzen ambtenaar bij de diensten van de gouverneur de

jachtplannen goed en stuurt een kopie daarvan naar het ANB. Tegen 1 juli ken je daar de resultaten van.

Een jachtrecht heb je automatisch als grondeigenaar. Jagers en grondeigenaars kunnen ook afspraken maken waarbij het jachtrecht wordt doorgegeven. Dat overhevelen van jachtrechten kan stilzwijgend jaar na jaar verlengd worden, ongeacht nieuwe eigenaars van gronden of pakweg het verkavelen van wat ooit landbouwgrond was. Bij het indienen van een jachtplan volstaat een verklaring dat je blijvende rechten hebt op een bepaald perceel. Daarvoor hoeft de jager geen bewijs voor te leggen. Om als eigenaar je perceel te laten schrappen uit een jachtplan, moet je wel een eigendomsbewijs voorleggen. Dat is wat ons betreft de omgekeerde wereld. We hebben het daar in deze commissie al over gehad.

De cijfers van de oppervlakte jachtgebied van 2021 zijn nog niet officieel gekend. Er circuleren al cijfers van de Hubertus Vereniging Vlaanderen, maar in een antwoord op een schriftelijke vraag aan minister Somers en aan u staat dat uit de evolutie van de inkleuring van de jachtplannen blijkt dat de oppervlakte aan ingekleurde gebieden nagenoeg gelijk blijft. Ik heb begrepen dat dat ook het geval is in dit seizoen. De oppervlakte als jachtgebied ingekleurd op domeinen van het ANB sinds 2017 is met 50 procent gestegen ten opzichte van 2021. Het gaat om 23.778 hectare in 2017 en 36.368 hectare in 2021 en het ANB kleurt zelf geen jachtgebied uit. Verder is er geen zicht op wie wat uitkleurt. Cijfers van uitkleuringen door lokale besturen zijn enkel beschikbaar in de provincie Antwerpen en Vlaams-Brabant.

Het doden van dieren in reservaten is verboden volgens het Natuurdecreet. U antwoordde dat de verpachtingen van het jachtrecht bij het ANB gebeuren op basis van een openbare aanbesteding met het bijhorende lastenboek. Voor terreinen waarop het jachtrecht door de beperkte omvang en ligging slechts door één potentiële jachtrechthouder kan worden uitgeoefend, gebeurt de aanbesteding via een onderhandse verpachting met bijhorend lastenboek.

Mijn vragen gaan over het verband tussen de jacht en het ANB, over de jachtplannen en de uitkleuringen.

Hoe reageert u op de uitspraken in het artikel in Knack van woensdag 28 april? Klopt het dat er een mogelijk ongezonde verwevenheid is tussen de jachtsector en de administratie die evenwichtige beslissingen in het kader van het algemeen belang in het gedrang brengen? Zo ja, welke initiatieven zult u nemen om de situatie op te helderen en desgevallend maatregelen te nemen?

Opvallend is dat de oppervlakte ingekleurd als jachtgebied van het ANB sterk is uitgebreid. Hoe verklaart u die uitbreiding? Zou het niet beter zijn dat in het jachtgebied onderscheid wordt gemaakt tussen reguliere jacht en terreinen met soortspecifiek beheer?

Op welk toetsingskader baseert het ANB zich om op bepaalde percelen jacht toe te laten? Op basis van welke criteria wordt de afweging gemaakt?

Hoeveel onderhandse verpachtingen werden er in 2020 en 2021 aanbesteed? Wie/welke cel kent die onderhandse verpachtingen toe? In welke provincies en wildbeheerseenheden wordt dat het meest toegepast?

In het geval van verpachting: welke controle voert het ANB uit zodat er niet meer dan strikt noodzakelijk, vanwege natuurbehoud of openbaar belang, gejaagd wordt en er geen irregulariteiten gebeuren?

Waarom werd er geen jachtrecht uitgekleurd op de gebieden van het ANB? Zult u uw collega's van de Vlaamse Regering aansporen om het jachtrecht uit te kleuren

voor eigendommen van de Vlaamse overheid en bij uitbreiding van andere besturen? Er is ook jachtrecht op gebieden van bijvoorbeeld De Vlaamse Waterweg. Bent u van plan om te sleutelen aan de regeling over de automatische aanduiding van het jachtgebied?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Schauvliege, ik geef vooraf mee dat er binnen het ANB mensen werken die worden aangeworven op basis van hun competenties. Er zijn natuurlijk mensen bij die lid zijn van verschillende organisaties en verschillende hobby's hebben. Als ik me niet vergis, hebt u ook gewerkt bij het ANB. Als u vindt dat het ANB iedereen moet mijden die lid is van een bepaalde organisatie die inhoudelijk is gelinkt aan allerlei zaken, dan zal er niet veel expertise worden gevonden.

Als minister zet ik, ook in functie van de jacht, strakke beleidslijnen uit die uitgevoerd moeten worden door mijn administratie. Als ik zou merken dat er andere belangen spelen bij bepaalde mensen binnen de administratie, die niet het algemeen belang nastreven maar wel hun eigen specifieke agenda, dan zal ik de betrokken leidinggevend ambtenaar daarover aanspreken – ongeacht de kleur van die persoon of de organisatie waarvan hij lid is. Ik denk dat alle ambtenaren die werken bij het ANB het algemeen belang moeten dienen en de beleidsnota en de beleidsvisie moeten respecteren en dat hun eigen agenda – mocht die bestaan – daar ondergeschikt aan is. Zoals u weet, is het personeelsbeleid geen bevoegdheid van een zittend minister. Ik mag hopen dat u, toen u destijds werkte voor het Agentschap voor Natuur en Bos, het algemene beleid diende en geen eigen agenda nastreefde. Ik verwacht dat eigenlijk wel van alle ambtenaren binnen de administratie. Als ik merk dat er iets niet pluis is, zal ik daar de betrokken leidinggevende ambtenaar over aanspreken, wat volgens mij niet meer dan normaal is.

In uw eerste vraag had u het over het feit dat een groter aandeel van de eigendommen van het ANB de laatste jaren werd opgenomen in een jachtplan. Dat heeft natuurlijk te maken met verschillende factoren. De overlast door een aantal soorten is de voorbije jaren toegenomen. Denk daarbij aan de problematiek van de everzwijnen of van invasieve exoten, waarbij het inkleuren van gebieden noodzakelijk is om die doeltreffend aan te pakken. Dat betekent echter niet – en daar schuilt het perceptieprobleem – dat er daardoor meer of intensiever gejaagd wordt, vaak integendeel.

U vraagt of het niet beter zou zijn dat er in jachtgebied een onderscheid gemaakt wordt tussen reguliere jacht en terreinen met soortspecifiek beheer. Het is zo dat er vandaag op verschillende plaatsen wordt gewerkt met een zogenaamde licentiejacht waarbij het ANB specifieke voorwaarden oplegt aan de jachtrechthouder. Dat kan gaan om soortbeperkingen of jachtbeperkingen in tijd en ruimte in functie van de ecologische evenwichten. Ik wil dit verder uitrollen over heel Vlaanderen. De mogelijkheden tot gedifferentieerd inkleuren zal ik ook laten onderzoeken.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft in 2018 een helder afwegingskader gemaakt, zowel voor zichzelf als voor andere openbare besturen, om gestructureerde afwegingen te maken inzake wildbeheer. Daarbij worden criteria als recreatie, ecologie, populatiebeheer en economie in overweging genomen. Dat afwegingskader werd u eerder al meegedeeld.

Wat uw vraag over de criteria inzake de afweging betreft, kan ik antwoorden dat de mogelijkheden voor de bejaging voorafgaandelijk vastgelegd worden in een lastenboek. Het lastenboek bevat meestal beperkingen en bijkomende modaliteiten voor de jacht, zowel op het vlak van soorten als op het vlak van tijd en ruimte, rekening houdend met de andere functies die de terreinen te vervullen hebben. De verantwoordelijke regiobeheerder en de boswachters houden daar toezicht op. Bij

het niet naleven van de bepalingen van het lastenboek door de jager kan de jachtconcessie worden stopgezet, bovenop eventuele strafrechtelijke gevolgen. Daarnaast zorgt ook de afdeling Natuurinspectie voor het toezicht op alle wettelijke aspecten inzake jacht. Ik vind dat zij hun werk, zeker het afgelopen jaar, heel goed verricht hebben.

Uw vierde vraag ging over de jachtverpachtingen. Ik heb op dit moment geen zicht op het aantal onderhandse jachtverpachtingen en de spreiding ervan. Het is natuurlijk echter ook niet zinvol om de onderhandse verpachtingen los te zien van andere jachtverpachtingen. Onderhandse jachtverpachtingen bevatten niet meer of minder voorwaarden dan andere verpachtingen en hebben niets te maken met meer keuzevrijheden. De keuze voor onderhandse verpachting in plaats van openbare aanbesteding wordt exclusief bepaald door de onmogelijkheid tot bejaging door meer dan één partij. Het is de regiobeheerder bij het Agentschap voor Natuur en Bos of de terreinverantwoordelijke van andere openbare besturen die, op aanbeveling van zijn team, de afwegingen maakt inzake jachtverpachting.

Zoals eerder aangegeven gebeurt de inkleuring van ANB-domeinen in functie van gericht wildbeheer. Via het systeem van licentiejaagt dat ik aan het uitrollen ben, zal ik toezien op het strikter reguleren van soorten die mogen worden bejaagd. Jacht moet in mijn ogen zeker in openbare domeinen in functie staan van ecologisch beheer en veiligheid. Dat is een prioriteit.

Uw vraag over de automatische aanduiding van het jachtgebied was me niet zo duidelijk. Bij mijn weten was er noch in de wetgeving noch in de praktijk een automatische aanduiding van jachtgebied. Ik vermoed – als het niet juist is moet u mij corrigeren – dat u verwijst naar de procedure om historisch actieve jachtplannen bij te sturen. Daar merk ik bij dat er bij de burger inderdaad wat wrevel ontstaat als zij hun eigen gebied willen uitkleuren en ze daarbij eigendomsbewijs moeten leveren. Dat begrijp ik. Ik heb om die reden het ANB opdracht gegeven om een gemakkelijke IT-toepassing te ontwikkelen waarin burgers met een e-ID kunnen inloggen en op basis van het kadaster de eigen percelen kunnen uitkleuren uit het jachtplan. Via die weg zal een bewijs van eigendom niet langer nodig zijn. Het is logisch dat mensen dat zelf kunnen doen op een laagdrempelige manier. Daarom heb ik die opdracht gegeven aan het ANB na de reactie van eigenaars.

Mevrouw Schauvliege, nogmaals, als ik onregelmatigheden zie, zal ik niet aarzelen om de leidend ambtenaar daarop aan te spreken.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U stelt mij voor een deel gerust. Ik was eigenlijk onder de indruk van de uitspraken in dat artikel in Knack. Het klopt dat ik ooit – vijftien jaar geleden – bij het agentschap gewerkt heb en dat dergelijke situaties toen ondenkbaar waren. In die zin was ik zeer ongerust toen ik die uitspraak las. Ik wou u daar attent op maken. We kunnen niet tolereren – daarin treed ik u bij – dat er mensen bij de ambtenarij zouden werken die niet het algemeen belang voor ogen hebben. Daar volg ik u volledig in. Ik ben dan ook blij dat u daar zeer attent voor zult zijn, en dat u zult optreden mocht blijken dat dat wel het geval is.

Ik ben ook tevreden met uw antwoord over de lijn die is ingezet om gedifferentieerde inkleuring mogelijk te maken. Dat is inderdaad de richting waar we naartoe moeten. Er mag niet generiek in alle aangeduide gebieden op jachtplannen op alles worden gejaagd. Daar ben ik heel tevreden mee.

U verwijst naar een afwegingskader dat ik ontvangen zou hebben. Ik heb daar inderdaad een paar keer naar gevraagd, maar niet ontvangen. Ik ben nog altijd in

afwachting van het afwegingskader. Dat lijkt me toch wel heel belangrijk. Dat roept heel wat vragen op.

U gaf aan dat u geen zicht hebt op de onderhandse verpachtingen. Komt dat omdat u de gegevens niet hebt of omdat die dit jaar nog niet beschikbaar zijn? Ik zou eigenlijk wel graag een overzicht hebben van de onderhandse verpachtingen. U geeft aan dat de reden eenduidig is, namelijk: er zijn geen andere mogelijkheden. Maar het lijkt me dan toch wel interessant om de cijfers te zien, temeer omdat daarover allerhande verhalen de ronde doen. Kunt u dat verder uitzoeken?

Ik steun het idee om naar de gedifferentieerde inkleuring te gaan en ik kijk uit naar een vereenvoudiging van het uitkleuren van de gebieden. Op zich is het principe van die uitkleuring nog altijd de omgekeerde wereld. U gaat het nu vereenvoudigen door het gemakkelijker te maken. Denkt u er ook aan om de wetgeving aan te passen zodat het omgekeerde principe altijd geldig blijft, namelijk dat eigenaars het volledige, volstreekte recht hebben om hun gebied uit te kleuren? Ze gaan ervan uit – ook al was er ooit eens een overeenkomst – dat er zonder hun toestemming geen jacht kan plaatsvinden. In plaats van de historische overeenkomsten voor waar aan te nemen, gaat u de omgekeerde redenering maken en de wetgeving aanpassen? Ik begrijp dat u het met een tool eenvoudiger gaat maken om uit te kleuren.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

Lode Ceyssens (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord. Mevrouw Schauvliege, door gewoon de woorden van de betrokkene uit dat interview over te nemen, stelt u op zijn zachtst gezegd een wel erg tendentieuze vraag. Eén, u doet de aanname dat everzwijnen uitgezet worden. Kunt u dat hard maken? Hier loopt nog een grote diersoort rond. Als we allemaal stoemelings aannemen dat die dieren uitgezet zijn, komen we in een welles-nietesspelletje terecht dat geen einde kent. Als u die woorden uitspreekt, moet u ze op een of andere manier hard kunnen maken.

Twee, u geeft aan dat er meer gebied van het ANB is ingekleurd om te bejagen, en dat dit komt door de verdere verweving. Ik wil u wel eens uitnodigen, mevrouw Schauvliege, in deze regio, en als u liever niet naar mij toe komt, kunt u ook andere burgemeesters bezoeken. Hier is echt een probleem met everzwijnen, niet het minst voor de verkeersveiligheid. Ze leven in een gebied zonder natuurlijke vijand, met enorm grote voedselvoorraden. Ze planten zich sneller voort dan waar dan ook. Ze veroorzaken een probleem dat moet worden aangepakt. Als ze op gebied van het ANB niet bestreden kunnen worden, kan het niet worden aangepakt.

Dat u dat hier afdoet als 'het zal wel het gevolg zijn van een verweving met de jachtsector', vind ik een straffe aanname. Wat bedoelt u met die verweving? Bedoelt u dat er bij het ANB mensen werken die misschien ook actief zijn binnen de Hubertus Vereniging? Kan dat dan niet? Wat doen we dan met mensen die actief zijn bij Natuurpunt? Ik dacht dat onze ambtenaren nog altijd de vrijheid hadden om na hun uren te doen wat ze willen. Of wilt u misschien niet dat ze met die sector spreken? Dat zou volgens mij een heel onnatuurlijke manier van werken zijn, terwijl het ANB toch wel met Natuurpunt spreekt. Kunt u die verweving nog eens duidelijk maken in plaats van een tendentieuze vraag te stellen?

De voorzitter: De heer Coenegrachts heeft het woord.

Steven Coenegrachts (Open Vld): Voorzitter, ik ben eveneens wat in de war met alle suggesties van collega Schauvliege. Ik wist niet dat we ambtenaren moesten verbieden om affiniteit te hebben met belangengroepen. Ik weet niet of we nu een doorlichting moeten doen van heel onze administratie om te zien of die affiniteten bestaan en we dat dan moeten verbieden. Ik zou willen waarschuwen voor

dat soort tactieken. Dat is een beetje in strijd met een artikel of 25 van onze Grondwet. Ik zou er dus maar niet aan beginnen.

We zeggen hier in de commissie altijd dat we het conflict tussen de belangengroepen moeten overstijgen en samenwerken aan onze natuur. Ik heb daar nooit bij gelezen dat er een uitzondering was voor de jachtsector. Ik dacht dat we die inclusief erbij namen, maar blijkbaar kunnen we die sector wat harder viseren. Nu goed, dat is voor de rekening van collega Schauvliege, natuurlijk.

Ik vraag me wel af wat u voorstelt om het everzwijnenprobleem in Limburg onder controle te krijgen. We kunnen zoveel mogelijk gronden uitkleuren van de jacht en dan aan de sector zeggen dat het een schande is dat ze de everzwijnenproblematiek niet onder controle krijgen, dat het jammer is dat er heel veel schade is aan landbouwgewassen, maar als u een andere wonderoplossing hebt, hoor ik ze van-
daag graag.

Maar we hebben op dit moment, zeker in onze regio Limburg, nu eenmaal nood aan de bestrijding van everzwijnen. Ik begrijp dat dat in uw regio misschien iets minder speelt, maar het hindert mensen, het woelt tuinen om, het woelt velden en hele gewassen om. Collega Ceyssens merkte het terecht op: het is ook nog eens een groot gevaar op het vlak van verkeersveiligheid. Ik denk dus opnieuw dat we ervoor moeten pleiten om het conflict te overstijgen en iedereen in te zetten om de problemen aan te pakken, mee te werken en niemand verdacht te maken van bepaalde affiniteiten. Of die dan wel of niet gewenst zouden zijn, is waarschijnlijk de interpretatie van ieder lid van deze commissie. Laat ons op dat pad niet verdergaan, en daar gewoon mee ophouden. Laat ons proberen om een oplossing voor de problemen te zoeken. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

Leo Pieters (Vlaams Belang): De beide collega's hadden het al over het personeel van het ANB, maar ik zou het over een andere boeg willen gooien: de terreinen van het ANB. Ik zou nog een suggestie verder willen gaan, en ook de gronden van Natuurpunt erbij voegen. Want als je het probleem wilt oplossen, dan kun je het best een zo groot mogelijk terrein bejagen om het probleem op te lossen. Als collega Ceyssens u op bezoek heeft, kunt u misschien ook eens iets oostelijkers komen. Daar komen de everzwijnen gewoon naast je auto lopen, in rijen. Dat is allemaal heel mooi en heel aardig, maar vanaf het moment dat er hele kudde in je achtertuin zitten – dat zijn hele gebieden, al die achtertuinen – en men mag of kan daar niet aan, dan is dat toch wel een grote frustratie.

Als er terreinen zijn waar het dan wel kan, dan zou ik toch ook graag hebben dat dat daar ook gebeurt, weliswaar onder goed toezicht, dat geef ik toe. Het ANB moet daar de nodige controles op uitoefenen. Maar in dezen vertrouw ik de minister dat ze dat bij het ANB ook neerlegt, en dat ze bij het ANB ook de juiste, de capabele mensen hebben om dat te organiseren.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega's, bedankt voor de verschillende tussenkomsten. Dat afwegingskader zal ik laten bezorgen. Ik dacht dat dat al was overgemaakt, mijn excuses daarvoor. Dat was mij toch zo meegedeeld bij een schriftelijke vraag. Maar ik zal zorgen dat dat deze week tot bij u komt.

Wat de onderhandse jachtverpachtingen betreft: dat overzicht zal ik moeten opmaken. Dat moet gebeuren op basis van een bevraging bij alle regiobeheerders. Dat is niet zo evident. Maar ik zal vragen om dat overzicht voor u te maken.

We zullen de wetgeving in ieder geval niet aanpassen, omdat dit ook een gigantische planlast met zich zou meebrengen. Elke jager zou dan immers een individueel bezoek moeten brengen aan elke eigenaar van het jachtgebied. Dat zou dan de everzwijnenjacht in de problemen brengen, want de situatie is zeker in onze contreien echt wel ernstig. Dat bleek ook uit de verschillende tussenkomsten van de collega's in Limburg.

We moeten echt zien dat we de populatie van de everzwijnen onder controle krijgen. Ook met corona mocht er vaak niet gejaagd worden, ook niet op everzwijnen. Daar ben ik tussenbeide in moeten komen, ook federaal. Maar dan zijn er weer heel wat weken en maanden verloren gegaan. Daarom wil ik dat niet in het gedrang brengen. Dit is een zeer acuut probleem, met alle gevolgen van dien: er zijn niet alleen de accidenten, er zijn ook everzwijnen die dan ineens aan schoolpoorten van kleuterscholen staan. Ik heb al verschillende directeurs daarover aan de lijn gehad. Dat is echt wel een probleem dat we moeten oplossen.

We kiezen er dus voor om het uitkleuren veel eenvoudiger te maken, zodat wie dat wil dit ook heel snel en op een eenvoudige manier kan doen. Ik denk dat dat de manier is waarop ik het wil doen.

Collega Pieters, het zal u misschien wat verbazen, maar zeker ook in Limburg zijn er tal van terreinen van Natuurpunt waar wordt samengewerkt met jagers, om bijvoorbeeld invasieve exoten te bestrijden. Ik heb ook een everzwijnencoördinator aangesteld om met iedereen in overleg te gaan om die everzwijnenbestrijding te optimaliseren, ook bij natuurverenigingen, en dus ook bij Natuurpunt, voor alle duidelijkheid.

Het is op dit moment alle hens aan dek, mevrouw Schauvliege, en dat is op dit moment een grote prioriteit. Ik kies ervoor om vooral het uitkleuren zo eenvoudig mogelijk te maken en zo snel mogelijk te laten gebeuren. Ik denk dat dat ook tegemoetkomt aan de vragen die de burgers hebben.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mieke Schauvliege (Groen): Een vraag over de jacht zorgt precies altijd voor suspense. Mensen zitten heel snel op hun paard. Ik heb nochtans gewoon een citaat uit een artikel gebruikt en daarbij niets geïnsinueerd. Ik heb enkel die vraag gesteld, omdat ik weliswaar – en daar hebt u gelijk in, collega Ceyssens – gechoqueerd was over die uitspraken, en omdat ik het huis heel goed ken. Daarom wilde ik dat toch even aftoetsen. Ik geloof echt dat de richting die we uit moeten gaan om oordeelkundiger met de jacht in Vlaanderen om te gaan, die van het soorten-specifiek beheer is. Dat betekent ook, collega Ceyssens, dat je voor bepaalde gebieden misschien wel everzwijnenjacht kunt toelaten, maar daarom niet alle andere vormen van jacht. Het lijkt mij een lijn die interessant is om verder te exploreren en uit te bouwen in Vlaanderen.

Ik kijk dus uit naar de inspanningen die daarrond verder zullen worden geleverd om toch echt te gaan naar een jacht die gebaseerd is op het beheer van het wild in functie van het natuurbehoud. We moeten die lijn verder ontwikkelen in Vlaanderen. Ik denk dat we daar nog heel veel stappen kunnen in ondernemen. Ik kijk er ook naar uit om daar mee mijn schouders onder te zetten, want daar zijn duidelijk nog een aantal heilige huisjes die bediscussieerd moeten worden, als ik de reacties van een aantal collega's hierover zie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.